หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

มีผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาต่างประเทศหลายท่านที่ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการสอนศัพท์ด้วยวิธีแปลและให้ท่องจำคำศัพท์ว่าเป็นวิธีที่ไม่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้แต่อย่างใดเลย กลับจะเป็นอุปสรรคในการเรียนเสียอีก เช่น

แมรี่ ฟินอคชิอาโร (Mary Finocchiaro) กล่าวว่า "We have insisted above that translation, or word equivalents, seldom furnishes the best method of indicating meaning, and we go as far as we can in a monolingual approach."[1]

จอห์น พี ฮิวช์ (John P. Hughes) มีความเห็นทำนองเดียวกันว่า "The linguist feels that the memorizing of lists is not vocabulary learning."[2]

ไบรซ แวน ไซออค (Bryce Van Syoc) ให้ความเห็นสนับสนุนว่า "ฉะนั้นถ้าครูคนใด มุ่งแต่จะสอนศัพท์ให้ได้เป็นจำนวนมาก ๆ เท่านั้นก็เท่ากับเป็นการทำลายเวลาของนักเรียนให้สิ้นเปลืองไปโดยเปล่าประโยชน์"[3]

ซาราห์ ซี กุดชินสกี้ (Sarah C. Gudschinsky) ก็เห็นว่าการท่องจำศัพท์

---

[1] Mary Finocchiaro, English As A Second Language From Theory to Practice. (New York : Simon and Schuster Inc., 1967), p. 69.

[2] John P. Hughes, Op.cit., p. 85.

[3] ไบรซ แวน ไซออค แนะวิธีการสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์ (ซีเรฟ ยูซอม โปรเจค, มหาวิทยาลัยมิชิแกน, 1963), หน้า 108.

เฉย ๆ นอกจากจะไม่เกิดประโยชน์แล้วยังเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษาอีกด้วย โดยกล่าวไว้ว่า "Contrary to popular belief, the memorizing of lists of vocabulary is probably a hindrance rather than a help in language learning."[4]

เจ เอ ไบรท์ กล่าวว่า "Everytime we tell a pupil what a word means, we are robbing him of a chance to practise this skill."[5]

การสอนศัพท์ไม่ว่าแก่ผู้เรียนระดับใดก็ตามต้องสอนไปพร้อมกับการออกเสียง โครงสร้างและการฝึกภาษา ไม่ใช่สอนศัพท์โดด ๆ โดยให้ท่องความหมายเป็นภาษาของตนควบคู่กันไป เพราะด้วยวิธีนั้นผู้เรียนจะไม่รู้จักใช้คำศัพท์ที่จะเรียนใหม่ได้ถูกต้องจริง และคล่องแคล่วในโครงสร้างที่จำเป็นต้องเรียน

ดังนั้นการบอกความหมายแก่นักเรียนทันทีจะเป็นการปิดโอกาสให้เด็กเข้าใจและใช้คำศัพท์ได้ถูกต้อง สิ่งสำคัญจึงอยู่ที่การนำคำศัพท์ไปใช้ในข้อความ (Context) หรือสถานการณ์ (Situation) ในประโยค ดังที่นักภาษาศาสตร์หลายท่านกล่าวยืนยันไว้ เช่น

เจ บี ซี บาร์นาร์ด (J.B.C. Barnard) กล่าวว่า "A useful way of fixing the meaning of a new word in the memory is to compose sentences, either mentally or in writing, to illustrate its exact shade of meaning."[6]

---

[4]Sarah C. Gudschinsky, How to Learn an Unwritten Language (New York : Holt Rinehart and Winston Inc., 1967), p. 25.

[5]J.A. Bright and G.P. McGregor, Teaching English As A Second Language (London : Longman Group Ltd., 1970), p. 31.

[6]J.B.C. Barnard, Examination English (London : Macdonald and Evans Ltd., 1964), p. 102.

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แฟรงก์ เอม กริทเนอร์ (Frank M. Grittner) กล่าวว่า "Then, too, psychological studies have indicated that vocabulary items are learned and retained better in sense making contexts than in isolation."[7]

มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนศัพท์หลายเล่มที่ชี้ให้เห็นว่าการสอนศัพท์เป็นสิ่งจำเป็นเช่นเดียวกับการสอนศัพท์แบบสร้าง และควรจะมีวิธีการสอนที่ถูกต้องเพื่อนำไปใช้ได้ประโยชน์จริง ผู้วิจัยหลายท่านเห็นว่าสิ่งสำคัญที่สุดของการสอนศัพท์คือสอนในรูปประโยค ให้นักเรียนได้ยิน ได้เห็น ได้เข้าใจ เพื่อใช้ในการสื่อความหมายได้

จอห์น บี คารอล (John B. Carroll) แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาด ทำการศึกษาเรื่องการสอนภาษาต่างประเทศ ตอนหนึ่งได้กล่าวถึงเรื่องการสอนศัพท์ว่า ถ้าจะสอนศัพท์ให้ได้ผลจริง ๆ นั้นในขั้นแรกควรจะให้เด็กฟังคำต่าง ๆ ซึ่งปรากฏอยู่ในแบบสร้าง ข้อความที่ผูกออกมาในรูปประโยคต่าง ๆ นี้ต้องพยายามสื่อความหมายของคำศัพท์ให้เด็กเข้าใจคำศัพท์นั้นจริง ๆ เพราะการให้เด็กท่องจำคำศัพท์เป็นแถว ๆ ไป หรือใช้วิธีหาความหมายจากพจนานุกรมไม่ได้เป็นการทำให้เด็กเรียนรู้คำศัพท์อย่างแท้จริง ควรสอนศัพท์ในวงจำกัด และใช้กิจกรรมต่าง ๆ ช่วยสอน สอนคำที่เป็นรูปธรรมก่อนที่จะสอนคำที่เป็นนามธรรม การฝึกให้เด็กใช้คำที่ปรากฏอยู่ในรูปประโยคเสมอ ๆ จะเป็นแนวทางให้เด็กเข้าใจคำศัพท์ต่าง ๆ เมื่อไปปรากฏอยู่ในบทความที่เด็กจะอ่าน[8]

ฟรีดา เมคลิน บรูคส์ ฮอลลี่ (Freda Mechlin Brooks Holly) ผู้ศึกษาค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับการเรียนรู้ของคำศัพท์ในหนังสือแบบเรียนอ่านภาษาเยอรมัน

---

[7]Frank M. Grittner, Teaching Foreign Language (New York : Harper & Row Publishers Inc., 1969), p. 167.

[8]John B. Carroll, "Research on Teaching Foreign Languages" Handbook of Research on Teaching. (Chicago : Rand McNally and Company, 1963), 1074 - 75.

ได้กล่าวสรุปไว้ตอนหนึ่งว่า นักเรียนจะเรียนรู้ศัพท์ได้ดี หากคำศัพท์นั้นอยู่ในรูปประโยคและเนื้อหาที่ง่าย ๆ [9]

ในปี พ.ศ. 2502 สุขุมาลย์ บุตรานนท์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "แนวการสอนศัพท์เพื่อที่จะส่งเสริมความเข้าใจและการแสดงออกเป็นภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมปลาย" เห็นด้วยกับการสอนศัพท์โดยนำคำศัพท์ไปเข้ารูปประโยค และสนับสนุนให้ใช้อุปกรณ์และกิจกรรมประกอบเพื่อให้การสอนเป็นผลดี เช่นควรให้คำอธิบายโดยยกตัวอย่างประโยคใช้คำเทียบแทน คำที่มีความหมายตรงกันข้าม ใช้วิธีสาธิต [10]

มีผู้เห็นด้วยกับนักวิจัยคือ เยา เชิน (Yao Shen) ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการเข้าใจศัพท์ว่าการเรียนรู้ความหมายของคำหรือสามารถจำคำในพจนานุกรมได้ไม่ได้ช่วยให้พูดภาษาต่างประเทศได้ ฉะนั้นการเรียนรู้ที่สามารถใช้คำต่าง ๆ ได้ถูกต้องในโอกาสต่าง ๆ มีความสำคัญมากกว่าการเรียนรู้ความหมายเป็นคำ ๆ ไป [11]

ในปี ค.ศ. 1968 โดโรธี เอช โคเฮ็น (Dorothy H. Cohen) ได้ไปบรรยายในการประชุมครูภาษาอังกฤษระดับชาติที่มิลวอร์กี้ ในหัวข้อเรื่อง " Word Meaning and the Literacy Experience in Early Childhood." และพูดถึงเรื่อง

---

[9] Freda Mechlin Brooks Holly, "The Effects of Immediate Testing and New Word Density in German Reading Materials Upon Vocabulary Learning and Other Selected Variables," Dissertation Abstract International, 32: 6978 A, No. 12, June, 1972.

[10] สุขุมาลย์ บุตรานนท์, "แนวการสอนศัพท์เพื่อที่จะส่งเสริมความเข้าใจและการแสดงออกเป็นภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมปลาย" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, 2502).

[11] Yao Shen, "Why No Translation" Selected Article From Language Learning Series I. (Michigan : University of Michigan Press, 1953), P. 52.

การสอนคำศัพท์ว่า ในทางที่ถูกแล้วครูควรจะฝึกเด็กให้เดาความหมายของคำต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ใจความนั้น ๆ แทนที่จะต้องมาเสียเวลาหยุดอ่านแล้วไปเปิดพจนานุกรมดูวิธีการที่จะทำให้เด็กหาความหมายจาก Context อาจทำได้ เช่น เวลาสอนครูควรยกตัวอย่างมาก ๆ ให้คำจำกัดความ บอกความหมายของคำตรงกันข้าม หรือเปรียบเทียบ[12]

การเรียนคำศัพท์ต้องมีการฝึกจนผู้เรียนสามารถนำคำศัพท์ที่เรียนไปใช้ได้จนเกิดความชำนาญ มีผู้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนคำศัพท์ในระดับชั้นมัธยมว่าเป็นการเรียนความหมายของศัพท์เดิมเพิ่มขึ้นมากกว่าเรียนคำศัพท์เพิ่ม หน้าที่ของครูสอนภาษาต่างประเทศคือการเพิ่มพูนทักษะคำศัพท์ให้นักเรียนฝึกการใช้ศัพท์ที่มีความหมายต่างกันในข้อความ(Context)ต่าง ๆ ความคิดนี้มาจาก เจ เอ ไบรท์[13] ซึ่งก็มีผู้สนับสนุนหลายท่าน

ชาร์ลส์ ซี ฟรีส (Charles C. Fries) กล่าวว่าการเรียนคำศัพท์ต้องอาศัยเวลาและการฝึกฝนบ่อย ๆ และอาศัยประสบการณ์ของผู้เรียน หน้าที่ครูจึงต้องพยายามให้เด็กมีโอกาสใช้คำศัพท์ที่จำเป็นเหล่านั้นซ้ำ ๆ[14]

พอล แอล เอเค่น (Paul L. Aiken) กล่าวว่าเมื่อสอนศัพท์คำใดไปแล้ว ควรจะได้ย้ำให้บ่อยครั้งเท่าที่จะเป็นไปได้[15]

ไบรซ แวน ไซออค (Bryce Van Syoc) กล่าวเกี่ยวกับการเรียนการ

---

[12]Dorothy II. Cohen, "Word Meaning and the Literacy Experience in Early Childhood," Elementary English, XLVL (November, 1969), pp. 914 - 5, 922.

[13]J.A. Bright, op.cit., p. 26.

[14]Charles C. Fries, Teaching and Learning English As A Foreign Language (Ann Arbor : The University of Michigan Press, 1964), p. 3.

[15]Paul L. Aiken, "Organizing a Textbook Revision Project," Bulletin of the English Language Center Bol III No.1 (March, 1973), 99.

สอนศัพท์ว่า เมื่อได้ให้นักเรียนเรียนคำและฝึกใช้คำนั้น ๆ ในแบบฝึกหัดแล้วจำเป็นจะต้องให้นักเรียนได้ใช้คำนั้นอีกครั้งแล้วครั้งเล่าในบทต่อไปเพื่อจะได้ไม่ลืม[16]

เกรย์ ดับบลิว วอลเตอร์ (Grey W. Walter) กล่าวว่า ในการที่จะเกิดการเรียนรู้ในสิ่งใด ๆ โดยปรกติแล้วจำเป็นจะต้องให้มีประสบการณ์ในเรื่องนั้นโดยเฉลี่ยประมาณ 20 ครั้ง ก่อนที่จะเกิดการเรียนรู้สิ่งใหม่นั้น ๆ[17]

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงคิดสร้างแบบฝึกหัดคำศัพท์ขึ้นเพื่อฝึกการใช้คำศัพท์ให้เกิดความชำนาญขึ้น อีกประการหนึ่งหนังสือที่รวบรวมแบบฝึกหัดคำศัพท์ที่จัดทำเพื่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโดยเฉพาะในประเทศไทยยังไม่มี มีแต่แบบฝึกหัดเสริมทักษะด้านไวยากรณ์ แบบฝึกหัดคำศัพท์เท่าที่มีนั้นส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดที่ครูผู้สอนทำขึ้นเองเพื่อประกอบการสอนศัพท์ในชั้นเรียนเท่านั้น ยังไม่มีการพิมพ์เผยแพร่แต่อย่างใด เท่าที่ปรากฏแบบฝึกหัดมีแทรกอยู่แต่ในหนังสือสอนอ่าน (Reading Comprehension)

ผู้วิจัยพยายามศึกษาชนิดของแบบฝึกหัดต่าง ๆ จากหนังสือแนะนำการสร้างแบบฝึกหัดศัพท์ และรวบรวมวิธีซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

---

[16]ไบรซ แวน ไซออค, เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน.

[17]Grey W. Walter, "The Seven Steps From Chance to Meaning" The Living Brain (London : Penguin Books, 1961), p. 256.

1. เลือกคำมาใส่ในช่องว่างให้ได้ความสมบูรณ์[18]

2. ตอบคำถาม[19]

3. ให้บอกว่าคำในกลุ่มคำใดที่ต่างจากคำอื่นในกลุ่มคำ[20]

005445

---

[18]J.A. Wynne and S.A. Stagg, Let's Work With Words (A Vocabulary Extension Course), p. 56. (HongKong : Sheck Wah Tong Printing Press, 1968).

J.B. Heaton, J.P. Stocks and R.A. Hawkey, English Examination Practice (Bangkok : Thai Watana Panich, 1974), p. 142.

J.M.E. Roberts and L.E.W. Smith, Tests In English Language (Nigeria : African University Press, 1967).

Mary Finocchiaro, Teaching English As A Second Language (New York : Harper and Brothers Co Ltd., 1958), p. 217.

R. Hadlington, Straight Forward English Tests (London : University of London Press Ltd., 1963), p. 13.

T.J. Fitikides, Common Mistakes In English (Hong Kong : Longman Group Ltd., 1972), p. 200.

W.C.H. Chalk, A Booster Workbook Book One (London : Heinemann Educational Books Ltd., 1966), p.3.

W.R.P. Somaratne, Aids and Tests in the Teaching of English (London : Oxford University Press, 1969), p. 105.

[19]English Language Institute, Pre-University Course for Overseas Students Sections 1-10 (Wellington : Mul Tilith Printings Department, 1968), p.5.

John Trevaskis, Exercises In Using Your Dictionary (London: Evans Brothers Limited, 1964), p. 60.

W.C.H. Chalk, op.cit., p. 12.

[20]Collier-Macmillan Limited, The Key to English Vocabulary (New York : Collier and Macmillan Ltd., 1965), p. 125.

O.B. Gregory, Essentials of Verbal Reasoning (Exeter : A Wheaton & Co Ltd., 1963), p. 20.

R. Hadlington, op.cit., p. 15.

4. เติมอักษรให้ครบตามจำนวนไข่ปลาที่จุดไว้[21]
5. จับคู่คำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือให้เลือกคำที่มีความหมายเหมือนกับคำแรกในกลุ่ม[22]
6. ให้จับคู่คำที่มีความหมายตรงข้ามกันหรือให้บอกว่าคำทั้งคู่ที่ให้มาเหมือนกันหรือต่างกัน[23]
7. ให้เลือกคำที่มีความหมายรวมถึงคำทั้งหมดในกลุ่ม[24]
8. หาศัพท์ที่มีความหมายตรงกับคำจำกัดความที่ให้[25]
9. เติมข้อความในประโยคให้สมบูรณ์[26]
10. นำคำศัพท์ที่ให้ไปผูกเป็นประโยค[27]

---

[21] English Language Institute, op.cit., p. 4.
O.B. Gregory, loc.cit.
R. Hadlington, op.cit., p. 18.
W.C.H. Chalk, op.cit., p. 5.

[22] J.A. Wynne and S.A. Stagg, op.cit., p. 60.
Mary Finocchiaro, op.cit., p. 213.
O.B. Gregory, op.cit., p. 24.
R. Hadlington, op.cit., p.16.

[23] W.C.H. Chalk, op.cit., p.6.
W.R.P. Somaratne, op.cit., p. 78.

[24] O.B. Gregory, op.cit., p.26.

[25] John Trevaskis, op.cit., p. 62.

[26] J.M.E. Roberts and L.E.W. Smith, op.cit., p. 53.

[27] W.C.H. Chalk, op.cit., p.7.

11. ให้เลือกคำเติมในช่องว่างแต่ละช่องในข้อความที่ให้ (Passage) ข้อความนั้นอาจเป็นข้อความสั้น ๆ หรือบทสนทนา[28]

12. ทำอักษรไขว้ (Crossword)[29]

จากเอกสารและการวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วเป็นเครื่องแสดงว่าการจะสอนศัพท์ควรสอนด้วยการให้ตัวอย่างประโยค เพื่อให้เด็กเดาความหมายของคำต่าง ๆ ที่อยู่ในประโยค ไม่ใช่ด้วยวิธีแปลหรือบอกความหมายแก่นักเรียนทันที และการเรียนคำศัพท์ให้ได้ผลจะต้องมีการฝึกทำแบบฝึกหัดเพื่อให้เกิดทักษะ การฝึกควรฝึกในรูปของการใช้คำในประโยค มิใช่ศัพท์โดด ๆ เพราะจะไม่เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงสร้างแบบฝึกหัดศัพท์ขึ้นโดยประมวลจากแบบฝึกหัดชนิดต่าง ๆ ดังได้กล่าวแล้วข้างต้น

---

[28] David Hicks, Foundation of English Student's Book I (London : Longmans and Green Co Ltd., 1968), p. 21.

[29] W.C.H. Chalk, op.cit., p. 9.